# Dziennik ustaw i rozporządzeń krajowych

dla

Królestwa Galicyi i Lodomeryi wraz z Wielkiem Księstwem Krakowskiem.

**Rok 1907.** Wydano i rozesłano dnia 7. września 1907. **Część XV.**



## Nr. 94.

## Instrukcya

z dnia 20. sierpnia 1907, zmieniająca postanowienia §§ 12, 16, 18, 19, 29, 32 i 33 instrukcyi c. k. Rady szkolnej krajowej z dnia 14. lipca 1894 Dz. u. kr. Nr. 63, w sprawie zarządu, nadzoru i kontroli nad miejscowymi funduszami szkolnymi.

### § 12.

Ułożony w ten sposób projekt stałego preliminarza przedłożyć należy Radzie szkolnej okręgowej, która bądź w siedzibie swego urzędu, bądź na miejscu zarządzi rozprawę i strony konkurencyjne do nich powoła.

Uwagi stron co do projektu należy zapisać do protokołu.

Na tej podstawie wyda Rada szkolna okręgowa orzeczenie w którem:

a) oznaczy ogólną kwotę rocznego ryczałtu na powyższe potrzeby szkoły;

b) przepisze sposób pokrycia tej kwoty, przedewszystkiem z dochodów majątku szkolnego na ten cel przeznaczonych, a następnie przez rozkład reszty pomiędzy strony obowiązane do konkurencyi t. j. gminę i obszar dworski w stosunku kwot bezpośrednich podatków przez nie opłacanych, o ile nie są ustawą uwolnione od dodatków autonomicznych;

c) jeżeli gminna kwota konkurencyjna ma być pobierana w myśl art. I. ustawy z dnia 1. lutego 1907 Dz. u. kr. Nr. 35 z dodatków do podatków bezpośrednich t. j. z reguły tam, gdzie gmina tych dodatków używa wogóle do całkowitego lub częściowego pokrycia swych potrzeb, po zasięgnięciu w tym względzie w miarę potrzeby informacyi od Wydziału powiatowego postanowi, że kwota konkurencyjna tej gminy będzie po myśli przytoczonego artykułu ustawy uiszczana z rzeczonych dodatków za pośrednictwem c. k. urzędu podatkowego wprost do rąk przewodniczącego Rady

szkolnej miejscowej względnie innej osoby wskazanej wyraźnie jako do poboru uprawnionej;

d) oznaczy termin uiszczania tych kwot w czterech ratach kwartalnych z góry, względnie przy gminach, opłacających swą kwotę konkurencyjną dodatkami do podatków bezpośrednich postanowi, że w razie, gdyby kwota dodatków gminnych w danym miesiącu do wypłaty przypadająca, nie pokryła całej raty kwartalnej, niepobrana jeszcze część tej raty ma być podniesiona z dodatków gminnych, mających wpłynąć w bezpośrednio następujących miesiącach.

§ 16.

Prawomocne orzeczenie udzieli Rada szkolna okręgowa Radzie szkolnej miejscowej oraz Wydziałowi Rady powiatowej celem dopilnowania wstawienia kwot konkurencyjnych gmin w budżet gminny.

W przypadku przewidzianym w § 12 lit. c) zawiadomi nadto Rada szkolna okręgowa o prawomocnem orzeczeniu urząd podatkowy, podając cyfrowo wysokość rat kwartalnych gminnej kwoty konkurencyjnej i oznajmiając, że te raty stanowią ryczałt, który ma być wypłacony corocznie aż do odwołania.

Zarazem wskaże c. k. Rada szkolna okręgowa imiennie przewodniczącego Rady szkolnej miejscowej względnie inną osobę w jego miejsce uprawnioną do poboru tej kwoty.

§ 18.

Preliminarz doroczny, gdzie i o ile w myśl § 10 jest potrzebny, układa Rada szkolna miejscowa w miesiącu wrześniu na następny rok kalendarzowy, zachowując przytem analogiczne postanowienia §§ 11, 12 i 13 i przedkłada je wprost Radzie szkolnej okręgowej, która wydaje orzeczenie i wydatki na strony konkurencyjne w stosunku ich podatków rozkłada, zawiadamiając je o tem na piśmie.

W przypadku przewidzianym w § 12 lit. c) zawiadomi nadto Rada szkolna okręgowa o prawomocnem orzeczeniu Urząd podatkowy podając cyfrowo wysokość rat kwartalnych gminnej kwoty konkurencyjnej i oznajmiając, że te raty są kwotą konkurencyjną na jeden rok preliminowaną. Jeżeli przytem zachodzi przypadek przewidziany w ustępie czwartym § 10 instrukcyi, należy powołując datę orzeczenia co do stałego ryczałtu zarazem oznajmić Urzędowi podatkowemu, że prócz kwoty konkurencyjnej na jeden rok preliminowanej ma Urząd podatkowy aż do odwołania wypłacać osobie uprawnionej także ryczałt stały.

§ 19.

Dochody określone preliminarzem pobierać będzie Rada szkolna miejscowa od Zwierzchności gminnej i przełożonego obszaru dworskiego w czterech równych ratach kwartalnych z góry za kwitem urzędowym nieostemplowanym i zapisywać w dochody działu I.

Jeżeli strony obowiązane nie uiściły raty, Rada szkolna miejscowa upomni je, a jeżeli upomnienie nie odniesie skutku, doniesie o tem Radzie szkolnej okręgowej w celu wdrożenia egzekucyi politycznej przez c. k. Starostwo.

Raty ściągnięte tą drogą doręczane będą Radzie szkolnej miejscowej.

W przypadku przewidzianym w § 12 lit. c) kwotę konkurencyjną gminy podnieść ma Rada szkolna miejscowa przez swego przewodniczącego albo inną osobę wskazaną przez Radę szkolną okręgową w Urzędzie podatkowym w ratach kwartalnych za urzędowym kwitem nieostemplowanym w pierwszym miesiącu kwartału z dodatków gminnych w tym miesiącu gminie do wypłaty przypadających.

Gdyby kwota tych dodatków w danym miesiącu nie pokryła całej raty kwartalnej, należy podnieść część jej jeszcze niepobraną z dodatków gminnych, które mają być wypłacone gminie w bezpośrednio następujących miesiącach.

W wyjątkowych wypadkach może Rada szkolna okręgowa na prośbę gminy, po wysłuchaniu opinii Wydziału powiatowego względnie na wniosek tegoż, wezwać Urząd podatkowy osobnem rozporządzeniem, ażeby raty zapadłej lub części jej nie wydzielał na razie z dodatków gminnych dla funduszu szkolnego miejscowego, lecz zebraną kwotę dodatków gminnych wypłacił gminie na jej potrzeby. Niepobrana wskutek tego rata względnie część jej ma być natenczas podniesioną również z dodatków gminnych mających wpłynąć w bezpośrednio następujących miesiącach.

§ 29.

Na tej podstawie wyda Rada szkolna okręgowa orzeczenie, w którem winna:

a) stwierdzić potrzebę nadzwyczajnego wydatku na rzecz szkoły;

b) oznaczyć dokładnie grunt zakupić się mający i budowę mającą być wykonaną, oraz czas rozpoczęcia i wykończenia budowy;

c) oznaczyć wysokość kwoty na ten cel potrzebnej;

d) podać sposób pokrycia tej kwoty z majątku rozporządzalnego szkoły, z darowizn albo, o ile te źródła nie wystarczają, drogą konkurencyi, oraz

rozłożyć kwotę pomiędzy strony konkurujące, w przypadku zaś przewidzianym w § 12 lit. c) postanowić, zasięgnąwszy w miarę potrzeby informacyi od Wydziału powiatowego, że kwota konkurencyjna gminy ma być uiszczoną z jej dodatków do podatków bezpośrednich;

e) wskazać osobę, do której rąk kwoty konkurencyjne należy uiszczać;

f) oznaczyć termina składania rat, jeżeli kwota ma być ratalnie uiszczana, stosując w danych warunkach, odpowiednio przepis § 12 d).

## § 32.

Wydane orzeczenie należy udzielić stronom konkurencyjnym, zostawiając im prawo wniesienia rekursu w 14 dniach od doręczenia. Prawomocne orzeczenie należy udzielić w odpisie właściwej Radzie powiatowej aby dopilnowała wstawienia do budżetu gminnego kwot przypadających na gminę.

W przypadku przewidzianym w końcowem zdaniu § 29 lit. d) zawiadomi nadto Rada szkolna okręgowa o prawomocnem orzeczeniu Urząd podatkowy podając cyfrowo wysokość kwoty konkurencyjnej, wysokość ewentualnych rat, tudzież termina płatności, zaznaczając, że rzeczona kwota konkurencyjna ma być wypłacana tylko Radzie szkolnej okręgowej (§ 33).

## § 33.

Regularnej wpłaty kwot nałożonych na strony konkurencyjne pilnować będzie Rada szkolna okręgowa, wzywając w razie zwłoki c. k. Starostwo o ściągnięcie ich drogą egzekucyi politycznej.

W przypadku przewidzianym w końcowem zdaniu § 29 lit. d) ma Rada szkolna okręgowa pobrać kwotę konkurencyjną gminy w Urzędzie podatkowym za urzędowym nieostemplowanym kwitem z dodatków gminnych przypadających gminie do wypłaty w miesiącu płatności kwoty konkurencyjnej. Gdyby kwota dodatków gminnych, przypadających gminie do wypłaty w danych miesiącach nie pokrywała jej całej kwoty konkurencyjnej, podniesie Rada szkolna okręgowa niepobraną resztę kwoty konkurencyjnej, względnie odpowiedniej jej raty z dodatków gminnych, które mają być gminie wypłacone w bezpośrednio następujących miesiącach.

Jeżeli w wyjątkowym wypadku przewidzianym już w § 19 przeznaczona na pokrycie raty konkurencyjnej kwota dodatków gminnych zostanie za zezwoleniem Rady szkolnej okręgowej wypłaconą na potrzeby gminne, natenczas niepobrana część raty konkurencyjnej ma być pokrytą również z dodatków gminnych, które mają być wypłacone gminie w bezpośrednio następujących miesiącach.

Jeżeli w tym samym miesiącu mają być wypłacone kwoty konkurencyjne na wydatki zwyczajne (§ 19) i na wydatki nadzwyczajne (§ 33), pierwszeństwo ma kwota konkurencyjna na wydatki zwyczajne, a dopiero pozostała reszta pieniędzy przypadających gminie w danym miesiącu tytułem dodatków gminnych może być użyta na pokrycie kwoty konkurencyjnej na wydatki nadzwyczajne.

Z c. k. Rady szkolnej krajowej.

**Potocki** w. r.

Nr. 95.

## Obwieszczenie

Prezydyum c. k. Namiestnictwa we Lwowie z dnia 20. sierpnia 1907 L. 16.447/pr.

Podaje się niniejszem do powszechnej wiadomości, że Jego ces. i król. Apostolska Mość Najwyższem postanowieniem z dnia 5. sierpnia 1907 raczył najmiłościwiej zatwierdzić następującą uchwałę galicyjskiego Sejmu krajowego z dnia 2. marca 1907 o poborze dodatków powiatowych od państwowych podatków bezpośrednich w powiecie Wadowickim.

## Uchwała.

Reprezentacyi powiatowej w Wadowicach zezwala się pobierać w r. 1907 na cele powiatu dodatki powiatowe w wysokości 44% od państwowych podatków bezpośrednich z wyłączeniem podatku osobisto-dochodowego a to obok 10% dodatku ustawowego na powiatowy fundusz dróg gminnych.

C. k. Namiestnik:
**Potocki** w. r.

Nr. 96.

## Ustawa

z dnia 9. sierpnia 1907, w przedmiocie zezwolenia gminie m. Buczacza na pobór opłat policyjnych na rzecz funduszu ubogich miejscowych.

Zgodnie z uchwałą Sejmu Mojego Królestwa Galicyi i Lodomeryi z Wielkiem Księstwem Krakowskiem, postanawiam, co następuje:

Art. I.

Gminie m. Buczacza zezwala się pobierać na rzecz funduszu miejscowych ubogich następujące opłaty policyjne:

1. Od każdego za opłatą wstępu urządzanego balu, pikniku lub od każdej za opłatą wstępu urządzanej zabawy z tańcami, czy to w publicznym czy też w prywatnym lokalu, opłatę, stosownie do uznania Magistratu, według trzech klas po dwanaście kor., ośm kor. lub cztery kor. Bale, pikniki lub zabawy z tańcami, z których cały czysty dochód przeznaczony jest na cel dobroczynny, wolne są od opłaty.

2. Od przedstawień teatralnych, koncertów, produkcyi sztuk konnych, ogni sztucznych, produkcyi prestydygitatorskich, magicznych i t. p. za każde przedstawienie opłatę stosownie do uznania Magistratu według trzech klas: po dwanaście kor., ośm kor. lub cztery kor.

Przedstawienia, z których cały czysty dochód przeznaczony jest na cele dobroczynne, wolne są od opłaty.

3. Od menażeryi, panoramy, kosmoramy, dioramy, ciemni optycznch (camera obscura), figur woskowych lub innych gabinetów, w miarę ich jakości i stosownie do uznania Magistratu według trzech klas: dwanaście kor., ośm kor. i cztery kor. za każdy tydzień, zaś po trzydzieści sześć koron, dwadzieścia cztery kor. lub dwanaście kor. za każdy miesiąc.

4. Od panoram przenośnych (skrzynkowych) tudzież od arfistów i innych muzykantów i kataryniarzy zarobkujących po ulicach, placach i domach, tudzież w publicznych lokalach opłatę po pięćdziesiąt halerzy za każdy tydzień.

5. Od produkcyi muzycznych w lokalach publicznych t. j. w restauracyach, piwiarniach, kawiarniach i szynkowniach opłatę po sześćdziesiąt hal. za każdy wieczór.

Od produkcyi zaś muzycznych ze śpiewkami (tingle tangle, café concert, café chantant) lub z przedstawieniami teatralnemi połączonych, opłatę za każdy wieczór po dwie korony.

Art. II.

Każde uszczuplenie dochodu z powyższych opłat karane będzie grzywną przypadającą funduszowi miejscowych ubogich w wysokości dwu do pięciokrotnej opłaty uszczuplonej, a w razie niemożności ściągnięcia tej grzywny, aresztem w stosunku jednego dnia za każdych dziesięć koron grzywny.

Art. III.

Postępowanie karne w razie wykroczenia przeciw postanowieniom tej ustawy i orzekanie kar przysłuża burmistrzowi miasta względnie jego zastępcy.

Art. IV.

Od wymiaru powyższych opłat tudzież od orzeczeń karnych można odwołać się w terminie i w sposób przewidziany postanowieniami ustawy z dnia 13. marca 1889 Dz. u. kr. Nr. 24.

Art. V.

Wykonanie tej ustawy poruczam Mojemu Ministrowi spraw wewnętrznych.

Ischl, dnia 9. sierpnia 1907.

**Franciszek Józef** w. r.

**Bienerth** w. r.

Nr. 97.

## Obwieszczenie

c. k. Namiestnictwa we Lwowie z dnia 6. sierpnia 1907 L. 91.028, w sprawie obrotu świń wewnątrz kraju i wywozu tych zwierząt z kraju do innych królestw i krajów zastąpionych w Radzie państwa.

Obrót świń wszelkiej kategoryi wewnątrz kraju i wywóz świń rzeźnych do innych królestw i krajów zastąpionych w Radzie państwa podlega w ogólności jedynie właściwym postanowieniom ustawy o chorobach stadnych z 29. lutego 1880 Dz. p. p. Nr. 35 oraz ustawy o zapobieganiu i tępieniu pomoru świń z 7. września 1905 Dz. p. p. Nr. 163 tudzież przepisom rozporządzeń wykonawczych z 12. kwietnia 1880 Dz. p. p. Nr. 36, wraz z dodatkami i z 6. listopada 1905 Dz. p. p. Nr. 164, względnie wydanym od czasu do czasu na tej podstawie zarządzeniom władz z powodu poszczególnych wypadków zarazy.

Celem zapobieżenia zawlekaniu pomoru (zarazy) świń, względnie rozwlekaniu tej zarazy przez obrót świń, zarządza się na zasadzie § 2 ustawy o tępieniu pomoru wraz z rozporządzeniem wykonawczem i reskryptu c. k. Ministerstwa rolnictwa z 9. lipca 1907 L. 25.115/3668, co następuje:

I.

W powiatach politycznych Chrzanów, Kraków, Bochnia, Brzesko, Dąbrowa, Tarnów*), Mielec, Tarnobrzeg, Kolbuszowa*), Nisko, Łańcut, Przeworsk*), Jarosław, Cieszanów, Rawa, Sokal, Żółkiew*), Kamionka, Brody, Złoczów*), Zborów*), Tarnopol*), Zbaraż, Skałat, Trembowla*), Husiatyn, Czortków*), Borszczów i Zaleszczyki*) mają być wszystkie świnie w wieku ponad 4 tygodnie, jakoteż świnie młodsze jeżeli się je wyprowadza z miejsca pochodzenia, oznaczone na prawem uchu marką uszną systemu Dudzińskiego i utrzymywane w ewidencyi.

Skutkiem tego posiadacze świń w wymienionych powiatach obowiązani są:

a) zgłaszać ustnie lub pisemnie prowadzącemu ewidencyę o każdym przybytku i ubytku w stanie nierogacizny, jakoteż o wszelkiej zamierzonej trwałej zmianie stanowiska świń;

b) oddawać mu paszporty, którymi były kryte świnie wprowadzone z innych miejscowości niemniej paszporty pobrane w miejscowej gminie, w razie jeżeli świnie nimi kryte nazad do gminy wróciły, tudzież przypadkowo odpadłe, jakoteż zużyte marki uszne;

c) być pomocnym prowadzącemu ewidencyę przy zakładaniu marek usznych a wreszcie

d) dozwolić jemu jakoteż kontrolującej żandarmeryi i organom politycznych władz powiatowych na każde ich żądanie i w każdej chwili wstępu do wszystkich lokalności stajennych i udzielać im wyjaśnień o wszelkich stosunkach tyczących się stanu świń, lub pochodzenia tych zwierząt.

Posiadaczowi świń nie wolno umieszczać innych cech i znaków dla celów prywatnych na tem uchu świni, na którem z urzędu ma być założona marka uszna.

Posiadacze świń, jakoteż prowadzący kataster, są osobiście odpowiedzialni za wszelkie nadużycia z markami, za ich podrabianie, rozmyślne odjęcie lub psucie i t. d.

Marki do znaczenia świń są własnością skarbową i będą dostarczane kosztem Skarbu państwa.

Do legitymowania świń w wymienionych powiatach używane być mają blankiety paszportowe koloru zielonego, które gminy (obszary dworskie) nabywać będą w c. k. Starostwach w sposób dotychczasowy.

---

*) Zamarkowanie i wpisanie do katastru świń w powiatach politycznych: Tarnów, Kolbuszowa, Przeworsk, Żółkiew, Złoczów, Zborów, Tarnopol, Trembowla, Czortków i Zaleszczyki będzie przeprowadzone najpóźniej do 1. października 1907.

Gminy i obszary dworskie obowiązane są wykonywać względnie dopilnować wykonywania tych środków.

II.

Świnie użytkowe i hodowlane wolno wyprowadzać z Galicyi do innych królestw i krajów zastąpionych w Radzie państwa tylko wówczas, jeżeli są poznaczone markami usznemi i bezpośrednio przed wyprowadzeniem odbyły bez zarzutu 40-dniową weterynarsko-policyjną obserwacyę, a mianowicie:

1) z wolnych od zarazy gmin i obszarów dworskich powiatów politycznych pod I. wymienionych, w których przeprowadzono znaczenie świń markami i wpisano je w kataster, jeżeli jest udowodnione, że zwierzęta przeznaczone do wywozu najmniej 40 dni przebywały w gminie (obszarze dworskim), skąd się je wyprowadza, w weterynarsko-policyjnej obserwacyi i jeżeli dotycząca miejscowość od 40 dni jest wolną od pomoru;

2) z wolnych od zarazy gmin i obszarów dworskich powiatów politycznych, gdzie nie obowiązuje znaczenie świń markami i prowadzenie ewidencyi, pod warunkiem, że świnie przeznaczone na wywóz będą urzędownie opatrzone na koszt strony markami usznemi, trzymane zupełnie osobno przez 40 dni w weterynarsko-policyjnej obserwacyi i po upływie tego czasu okażą się zupełnie niepodejrzanemi o zarazę tudzież jeżeli miejscowość, skąd się je wyprowadza, od 40 dni była wolną od pomoru.

Na paszportach na świnie użytkowe lub hodowlane wywożone z obszarów o których mowa pod 1) do innych krajów koronnych, winno się znajdować potwierdzenie urzędowego weterynarza lub jego zastępcy, że dotycząca nierogacizna odbyła bez zarzutu rzeczoną obserwacyę i że odnośna gmina od 40 dni jest wolna od pomoru.

Chcący wyprowadzić świnie użytkowe lub hodowlane z obszarów wspomnianych pod 2) do innych krajów koronnych winien pisemnie lub ustnie zgłosić to we właściwem c. k. Starostwie i złożyć odpowiednią kwotę na marki uszne. Starostwo zarządzi bez zwłoki co potrzeba celem poznaczenia i wzięcia w obserwacyę świń zgłoszonych do wywozu.

Na paszportach wydanych na takie świnie mają być okoliczności wzmiankowane pod 2) stwierdzone również przez właściwego c. k. weterynarza powiatowego, względnie jego zastępcę.

Posyłki świń użytkowych i hodowlanych przeznaczone do wywozu do królestw i krajów zastąpionych w Radzie państwa winny być z miejsca pochodzenia odstawione do stacyi nadawczej na wozach pod konwojem i tam natychmiast załadowane.

Świń użytkowych lub hodowlanych legitymowanych paszportami niezawierającymi tych potwierdzeń i w ogóle wbrew powyżej wyszczególnionym

wymogom nie wolno pod żadnym pozorem wyprowadzać albo dopuścić do transportu kolejowego celem wywozu do innych krajów koronnych.

Lekarz weterynaryjny interweniujący przy ładowaniu świń w stacyi nadawczej ma oprócz wyniku oględzin zaznaczyć na paszportach, czy świnie przeznaczone są na rzeź, do chowu lub użytku, a nadto winien o odejściu każdej posyłki świń użytkowych i hodowlanych zawiadomić telegraficznie na koszt strony władzę polityczną pierwszej instancyi miejsca przeznaczenia zwierząt, podając ilość świń, paszportów, stacyę końcową, nazwisko i miejsce zamieszkania adresata.

## III.

Pod względem wywozu świń rzeźnych z miejscowości zamkniętych z powodu pomoru (zarazy) świń miarodajne są przepisy § 6 rozporządzenia wykonawczego z 6. listopada 1905 Dz. p. p. Nr. 164.

## IV.

W całej Galicyi zabrania się:

a) puszczanie świń samopas t. j. bez należytego nadzoru (wałęsania się);

b) tak zwanego handlu domokrążnego nierogacizną bez różnicy wieku, przez który to handel rozumie się kupowanie, sprzedawanie lub prowadzenie świń, chodząc i jeżdżąc od miejscowości do miejscowości i od zagrody do zagrody.

Nie uważa się jednak za handel domokrążny, jeśli rolnik lub hodowca nie trudniący się handlem świń, gdziekolwiek nabędzie nierogaciznę i wyprowadzi ją wprost na swe obejście w celu użytkowym lub hodowlanym.

Również zakupienie nierogacizny przez rzeźników lub handlarzy świń na jednem obejściu i przewiezienie jej wprost do rzeźni lub najbliższej stacyi kolejowej celem załadowania nie uważa się za handel domokrążny.

Chcący w ten sposób nabyć nierogaciznę winien przedtem zgłosić się u naczelnika dotyczącej gminy (przełożonego obszaru dworskiego) a przed wyprowadzeniem kupionych świń, co się odbywać winno zawsze na wozach, ma nabywca postarać się o poświadczenie naczelnika gminy (przełożonego obszaru dworskiego) na odwrotnej stronie paszportu, które to poświadczenie ma zawierać imię, nazwisko i numer domu sprzedawcy i nabywcy, datę kupna, tudzież miejsce przeznaczenia świń.

Do transportu kolejowego będą dopuszczone tylko świnie kryte paszportami, opatrzonymi takiem poświadczeniem naczelnika gminy (przełożonego obszaru dworskiego), względnie co do świń zakupionych na targu, stampilią komisyi targowej i podpisem organu pełniącego nadzór fachowy na targu;

c) wchodzenia do obcych chlewów, stajen i ubikacyj w których się trzyma świnie, handlarzom świń, ich pomocnikom, zgońcom, rzeźnikom, masarzom, miśkarzom i wogóle osobom, które przez swe zatrudnienie mają do czynienia z cudzą nierogacizną;

d) pędzenia trzody chlewnej przez większe przestrzenie kraju.

Zwierzęta te wolno z zachowaniem obowiązujących przepisów pędzić pieszo z miejscowości jednego powiatu politycznego tylko do miejscowości tego samego lub sąsiedniego powiatu politycznego.

Do powiatów politycznych dalej położonych, wolno świnie tylko przewozić koleją lub wozami o zaprzęgach końskich.

Świnie przypędzone z jednego powiatu politycznego na targowicę, znajdującą się w sąsiednim powiecie politycznym lub przewiezione na targowicę koleją albo wozami z dalszych powiatów, mogą być z tej targowicy odpędzone do którejkolwiek miejscowości bezpośrednio przylegającego powiatu, jeżeli są zaopatrzone legalnymi paszportami z klauzulą podpisaną przez weterynarza pełniącego nadzór targowy, że ich stan zdrowia jest zupełnie niepodejrzany.

Powyższe postanowienia wchodzą w wykonanie 25. sierpnia b. r. i równocześnie uchylają obwieszczenia tutejsze z 9. stycznia 1902 L. 3067, 27. lutego i 27. marca 1903 L. 19.796 i 24.902 i 27. lutego 1904 L. 26.421 a nadto wszystkie inne te rozporządzenia tutejsze, które nie są zgodne z postanowieniami niniejszego obwieszczenia.

Przekroczenia niniejszego obwieszczenia karane będą po myśli § 16 ustawy o tępieniu pomoru świń z 7. września 1905 Dz. u. p. Nr. 163 względnie § 45 ustawy z 24. maja 1882 Dz. u. p. Nr 51.

Co się podaje do powszechnej wiadomości.

Lwów, dnia 6. sierpnia 1907.

C. k. Namiestnik:
**Potocki** w. r.

Nr. 98.

# U s t a w a

z dnia 13. sierpnia 1907, o zezwoleniu gminie Leżajsk na pobór opłat gminnych od napojów spirytusowych, piwa, maliniaku, wiśniaku, poziomczaku i miodu.

Zgodnie z uchwałą Sejmu Mojego Królestwa Galicyi i Lodomeryi z Wielkiem Księstwem Krakowskiem postanawiam, co następuje:

Art. I.

Gminie Leżajsk zezwala się pobierać od wejścia w życie niniejszej ustawy do końca r. 1910 opłaty gminne od niżej poszczególnionych napojów w gminie wyrabianych lub w jej obręb wprowadzanych i w niej zużywanych według następującej taryfy:

1. Od jednego hektolitra alkoholu, ktorego stopień da się oznaczyć stustopniowym alkoholometrem po 16 K;

2. od jednego hektolitra rozolisu, likieru, rumu, araku, koniaku, śliwowicy, esencyi ponczowej i innych słodzonych napojów spirytusowych, których zawartość alkoholu nie da się oznaczyć stustopniowym alkoholometrem po 11 K;

3. od jednego hektolitra piwa po 2 K;

4. od jednego hektolitra maliniaku, wiśniaku, poziomczaku i miodu po 8 K.

Art II.

Do uiszczenia powyższych opłat obowiązani są wszyscy, którzy napoje w artykule I. poszczególnione dla konsumcyi miejscowej wyrabiają lub sprowadzają czy to na własny użytek czy też na sprzedaż.

Art. III.

Okręg poborowy stanowi gmina Leżajsk.

Art IV.

Ta opłata cięży tylko na konsumcyi miejscowej w obrębie gminy, nie można nią obciążać produkcyi ani obrotu handlowego.

Art. V.

Od opłaty tej ma być wolną wódka w tych wszystkich wypadkach, w których po myśli § 6 ces rozporz. z 17. lipca 1899 Dz. p. p. Nr. 120 część II. wolną jest od państwowej opłaty konsumcyjnej.

Art. VI.

Bliższe postanowienia co do sposobu poboru tych opłat wyda w drodze administracyjnej c. k. Namiestnictwo w porozumieniu z Wydziałem krajowym.

Art. VII.

Dzierżawa dochodu z tych opłat ma być złączona z dzierżawą prawa propinacyi w Leżajsku, a dla przeprowadzenia tej dzierżawy obowiązana jest gmina uzyskać zgodne porozumienie się z c. k. Dyrekcyą gal. funduszu propinacyjnego, względnie z dzierżawcą prawa propinacyi w Leżajsku.

Art. VIII.

Z dniem wejścia w życie niniejszej ustawy traci moc obowiązującą ustawa z dnia 14. lipca 1899 Dz. u. kr. Nr. 95, oraz ustawa z dnia 23. grudnia 1903 Dz. u. kr. Nr. 144.

Art. IX.

Wykonanie tej ustawy poruczam Mojemu Ministrowi spraw wewnętrznych.

Ischl, dnia 13. sierpnia 1907.

**Franciszek Józef** w. r.

**Bienerth** w. r.

Nr. 99.

# U s t a w a

z dnia 13. sierpnia 1907, o zezwoleniu gminie Sokołów, powiat Kolbuszowa, na pobór opłat gminnych od napojów spirytusowych, piwa i miodu.

Zgodnie z uchwałą Sejmu Mojego Królestwa Galicyi i Lodomeryi z Wielkiem Księstwem Krakowskiem, postanawiam, co następuje:

Art. I.

Gminie Sokołów (powiat Kolbuszowa) zezwala się pobierać od dnia wejścia w życie niniejszej ustawy do końca roku 1910 opłaty gminne od niżej poszczególnionych napojów w gminie wyrabianych lub w jej obrębie wprowadzanych i w niej zużywanych według następującej taryfy:

1. Od jednego litra stustopniowego spirytusu dającego się oznaczyć stustopniowym alkoholometrem po 22 h czyli od jednego hektolitra stustopniowego spirytusu po 22 K;

2. od jednego hektolitra rumu i słodzonych napojów spirytusowych, których zawartość alkoholu nie da się oznaczyć stustopniowym alkoholometrem, po 11 K czyli od jednego litra po 11 h;

3. od jednego hektolitra piwa po 2 K;

4. Od jednego hektolitra miodu po 22 K.

Art. II.

Do uiszczania powyższych opłat obowiązani są wszyscy, którzy napoje w Art. I. poszczególnione dla konsumcyi miejscowej wyrabiają lub sprowadzają czy to na własny użytek czy też na sprzedaż.

Art. III.

Okręg poborowy stanowi gmina Sokołów, powiat Kolbuszowa.

Art. IV.

Ta opłata cięży tylko na konsumcyi miejscowej w obrębie gminy, nie można nią obciążać produkcyi ani obrotu handlowego.

Art. V.

Od opłaty tej ma być wolną wódka w tych wszystkich wypadkach, w których po myśli § 6 ces. rozp. z 17. lipca 1899 Dz. p. p. Nr. 120, część II. wolną jest ona od państwowej opłaty konsumcyjnej.

Art. VI.

Bliższe postanowienia co do sposobu poboru tych opłat wyda w drodze administracyjnej c. k. Namiestnictwo w porozumieniu z Wydziałem krajowym.

Art. VII.

Dzierżawa dochodu z tych opłat ma być złączona z dzierżawą prawa propinacyi w Sokołowie a dla przeprowadzenia tej dzierżawy obowiązaną jest gmina uzyskać zgodne porozumienie się z c. k. Dyrekcyą gal. funduszu propinacyjnego, względnie z dzierżawcą prawa propinacyi w Sokołowie.

Art. VIII.

Ustawa niniejsza wchodzi w życie z dniem jej ogłoszenia.

Art. IX.

Z wejściem w życie niniejszej ustawy traci moc obowiązującą ustawa z dnia 26. marca 1895 Dz. u. kr. Nr. 19.

Art. X.

Wykonanie tej ustawy poruczam Mojemu Ministrowi spraw wewnętrznych.

Ischl, dnia 13 sierpnia 1907.

**Franciszek Józef** w. r.

**Bienerth** w. r.